

הרשות השופטת

משרד החינוך, התרבות והספורט
המצריות הפלגוניות
המרכזים ללימוד אזרחות ודמוקרטיה

הנהלת בתי המשפט
לשכת הדוברת

משרד החינוך, התרבות והספורט
המציאות הпедagogית
המרכזים ללימוד אוצרות ודמוקרטיה

הנהלת בתי המשפט
לשכת הדוברת

הרשות השופטת

ירושלים, תשס"ה – 2005

חברי המערכת: גدعון טויטו, עו"ד תמר פול כהן, גילת בר אוה, רעות לירח
כתביה: שרון סבן-ספראי
עריכה: נורית ברוורמן
תצלומים: אלי נאמן
עיצוב: סטודיו דוחו הראל
הוצאתה לאור: משרד החינוך, המחלקה לפרסומים
הכנה והבאה לדפוס: רעות לירח
נדפס בדפוס מאור ולר, ירושלים

כתובת אינטרנט של אתר המרכזים ללימוד אזרחות ודמוקרטיה במשרד החינוך, התרבות והספורט:
www.education.gov.il/ezrachut

כתובת אינטרנט של אתר הרשות השופטת: www.court.gov.il

התמונות על העטיפה ובגב החוברת הן של בית המשפט העליון.

תשס"ה - 2004

© כל הזכויות שמורות למשרד החינוך

פתח דבר,

המרכזים ללימוד אוצרות ודמוקרטיה במצוירות הпедagogית משרד החינוך, התרבות והספורט בשיתוף עם הנהלת בתי המשפט, מקיימים פעילות חינוכית במרכזים לימודים שהוקמו בבית המשפט העליון ובHIGH COURT משפט ברחבי הארץ. המרכזים הלימודים פותחים בפני תלמידים, מורים ואנשי חינוך, צוהר לעולמה של הרשות השופטת, במטרה לחשוף ולקראב אותם לסוגיות הקשורות בשלטון החוק ולכויות וחובות האזרה בחברה הישראלית.

החברת שלפניכם יוצאה לאור במסגרת עבודת המרכזים הלימודים.

היא בנויה משני חלקים:

החלק הראשון - היכרות עם מערכת המשפט ותפקידיה השונים.

החלק השני - "מנוחון", מושגים מרכזיים בנושא הרשות השופטת.

החברת מנוהשת באופן שווה לכל נפש ולא ל"מומחים" בלבד. היא מיועדת לתלמידים, מורים, אנשי חינוך, סטודנטים וכל המעוניין להרחב את ידיעותיו וללמוד "על רגל אחת" מהי מערכת המשפט וכייזד היא פועלת.

החברת היא חלק מהמענה החינוכי המשלים ללימוד אוצרות המוצע על ידי המרכזים הלימודים ומכוון לעורר חשיבה, עיון ודיון בסוגיות אוצרחות, עקרונות ו坎坷וآلויות מעולם המשפט.

אננו מוקיימים כי החברה, יחד עם הפעילויות האחראות המוצעות על ידי המרכזים הלימודים, ישיעו לתלמידים ולמורים להכיר וללמוד את הרשות השופטת בדרך מענית וחוויתית.

בברכה,

חברי המערכת

דבר נשיא בית המשפט העליון השופט אהרן ברק

מהה שנים האחרונות פועל בבית המשפט העליון מרכז ללימוד אזרחות ודמוקרטייה. פעילותו הברוכה של מרכז זה מופנית כלפי בני נוער מכל רחבי הארץ, הבאים לבית המשפט כדי לҚנות מושגי וערכי יסוד של שיטת המשפט בישראל, ובמיוחד באים לשמעו על תפקידה של הרשות השופטת ומעמדה ביחס לרשויות השלטון האחרות בחברה בישראל.

חלק עיקרי בתפקידו של הרשות השופטת במדינת ישראל הוא להגן על החוקה ועל הדמוקרטייה. זהו תפקידו המרכזי של שופט במדינה דמוקרטית. במסגרת תפקיד זה, על הרשות השופטת לעמוד על משמר ערכי היסוד של השיטה המשפטית ולהגן עליהם מפני הקמים עליהם.

אכן, דמוקרטייה היא מושג רב-ممדי. דמוקרטייה אמיתית אינה רק שלטון הרוב ועלונות החוקיקה. דמוקרטייה אמיתית ניכרת גם בעולינותם של ערכיהם ועקרונות המונחים בסוד הדמוקרטייה. אין דמוקרטייה (אמיתית) ללא הפרדת רשויות, שלטון החוק, עצמאות השפיטה והכרה בערכים ובעקרונות כגון מוסר וצדקה. מעל כל, תנאי לדמוקרטייה הוא שמירה על זכויות אדם, באופן שככל פרט נהנה מזכויות שגם הרוב אינו יכול ליטול אותו ממנו רק משום שבידו כוח הרוב. כאשר מתקיימת סתירה בין שלטון הרוב לבין הצורך להבטיח את ערכי היסוד הללו, נדרש איזון פנימי עדין, השומר על הגערין של כל אחד מהיבטייה של הדמוקרטייה. באיזון זה, מוטלות מגבלות הן על עלונות החוקיקה והן על עלונות זכויות האדם.

חוורת זו היא נדבר נוסף בתכנית הלימודים המתקיים במרכז ללימוד אזרחות ודמוקרטייה שבבית המשפט. החוברת מפרטת את מבנה מערכת בתי המשפט, ומסבירה את מושגי היסוד הבסיסיים הנוגעים לרשות השופטת. כczzo, היא מהוות חלק חשוב בהנחלת תפקידו של הרשות השופטת לבני הנוער, שהם עתידה של החברה והמדינה.

אני מברך על פעולה חינוכית חשובה זו, ומוקווה כי המאמצים המושקעים בה ישאו פרי בהעמקת ערכי הדמוקרטייה במדינה.

"זאשיה שופטיך כבראשונה ויעציך בהתחלת אחרי בן יקרא לך עיר הצדק קרייה נאמנה" (ישעיה א', כ"ג)

הרשות השופטת, מערכת בתי המשפט, היא אחת משלוש רשות השלטון במדינת ישראל לצד הרשות המחוקקת - הכנסת, והרשות המבצעת - הממשלה.

תפקידה של הרשות השופטת היא להכريع בסכסוכים הבאים בפניה, בין אדם לחברו ובין האזרח לרשויות. במילוי תפקיד זה על בית המשפט לעשות צדק במסגרת הדיון. לרשות השופטת תפקיד חשוב בשמירה על שלטון החוק ועל זכויות האדם והאזרח בישראל.

כל רשות המדינה נתונת לביקורת בית המשפט, הבוחן את חוקיות החוק והשלטן. עצמאותה של הרשות השופטת חיונית לקיום המשטר הדמוקרטי בישראל, ומאפשרת את הביקורת השיפוטית של בית המשפט על תפקוד הרשותות. עצמאותה של הרשות השופטת מtabטאת הן במעמדו האישי של השופט (דרך בחירתו, העלאתו בדרגה, אוורך תקופת כהונתו) והן באי כיפות השופט לרשות אחרת אלא לחוק בלבד. מתוקף תפקידו השופט ממעמדה העצמאי של המערכת המשפטית היא מחויבת לשמר על עקרון השיקיפות ולהיות נגישה לכל אזרח, כמשמעותה על שוויון זכויותיו. עקרונות אלה מעוגנים במסורת ישראל: "...וְנַשְׁפְּטָתֶם צֶדֶק בֵּין אִישׁ וּבֵין אֶחָיו וּבֵין גָּרוֹן. לֹא תָכִידו פְנֵים בָּמִשְׁפָּט בְּקַטּוֹן בָּגְדוֹל תִּשְׁמַעְוֹן לֹא תִּגְרוֹן מִפְנֵי אִישׁ...". (דברים א', ט"ז-ז').

7

מבנה הרשותות במדינה

הרשות המבצעת

חוק יסוד: הממשלה

הרשות המחוקקת

חוק יסוד: הכנסת

הרשות השופטת

חוק יסוד: השפיטה

חוק בתי המשפט (נוסח משולב), התשמ"ד-1984

מערכת בתי המשפט בישראל מורכבת משלוש ערכאות:
בית משפט השלום
בית המשפט המחוזי
בית המשפט העליון

בית המשפט העליון מכון זה כערכה הגבוהה לעערורים במדינת ישראל והן כבית משפט גבוה לצדק. מרכזיותו של בית המשפט העליון בא להידי ביטוי בכל יום בחיננו. פסיקותיו גם מעצבות וגם משקפות את הנורמות והערכות החברתיים על פיהם מתנהלת ומתקיימת החברה במדינת ישראל.

תלמידים בסיוור ליד הספרייה, בית-המשפט העליון

מערכת המשפט במדינת ישראל מושתתת על ערכי היסוד של משטר דמוקרטי ומורשת ישראל "שופטים ושוטרים תיתן לך בכל שעריך" (דברים ט"ז, י"ח). ניתן למצוא בו רבדים שונים של חקיקה. חלקם נוטר מ法官 העות'מאני, חלקם מן המשפט הבריטי המנדטורי וחלקים יצירה חוקתית שנוספה משר שנות קיומה של מדינת ישראל. חלק אחרון זה מהווה כוון את החלק המרכזי של החוקה בישראל.

סימן המנדט והקמת מדינת ישראל, ככלור העברת הסמכות השולטונית מריבון אחד למשנהו, העלתה חשש שיוציאר חיל מבחן החוק והמשפט במדינת ישראל. מיד לאחר הכרזת העצמאות, הכריזו עליה מדינות ערבי מלחמה ופלשו לתמונה. המאבק על הקיום והחירות לא איפשר הקמת מערכת דין וחוקים למדינה.

כדי למנוע פער חוקתי, אושרה, כבר בישיבתה השנייה של מועצת המדינה הזמנית, בכ"ה באיר תש"ח, (3.6.1948), פקודת סדרי השלטון והמשפט, בה נקבע כי: "המשפט יהיה קיים בארץ ישראל ביום ה' באיר תש"ח (14 במאי 1948) עםוד בתוקפו, עד כמה אין בו ממש סתירה לפוקודה זו או לחוקים האחרים שניתנו על ידי מועצת המדינה הזמנית או על פיה או בשינויים הנובעים מתוך הקמת המדינה ורשותה".⁹ (פקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח-1948, סעיף 11). פקודת סדרי השלטון והמשפט הייתה החוק הקונסטיוטוציוני הראשון במדינת ישראל. היא היוותה את המוגרת החוקית לניהול המדינה והניפה את היסודות לסדרי השלטון והמשפט.

9

סמכות מינוי השופטים הועבירה מידו הנציב העליון הבריטי לשר המשפטים, שמיינה, מיד אחרי הקמת המדינה, שופטים לבתי משפט השלום ולבתי המשפט המוחזים. לעומת זאת, נקבע, כי שופט בית המשפט העליון יתמנה "על פי הצעת שר המשפטים, על ידי הממשלה הזמנית באישור מועצת המדינה הזמנית" (סעיף 1 לפקודת בתי המשפט, הוראות מעבר, תש"ח-1948). על פי סמכות זו מוננו ביום ט"ו בתמוז תש"ח (22.7.1948) חמישת השופטים הראשונים של בית המשפט העליון והם: משה זמורה, יצחק אלשן, שמחה אסף, מנחם דונקלבלום ושניאור זלמן חזין. ד"ר זמורה נתמנה לנשיא הראשון של בית המשפט העליון. בית המשפט העליון הוסמך להתחיל לפעול ביום י"ב באלו תש"ח (14.9.1948). הוא נפתח ביום י"א באלו תש"ח (15.9.1948), וישב לראשונה בדיון ביום י"ב באלו תש"ח (16.9.1948).

במשך השנים נחקקו מספר חוקים המסדירים את פעולתה של מערכת המשפט, ביניהם: בשנת 1957 נחקק חוק בתי המשפט, שהשיר על כנה את מערכת בתי המשפט החוקי, בשינויים מסוימים, פירט את סמכויות בתי המשפט וקבע הוראות מפורנות בעניינם. בשנת 1984 נתקבל נוסח משולב של חוק בתי המשפט, בו אוגדו מספר חלקים הנוגעים לבתי המשפט.

חוק יסודות המשפט, תש"מ-1980, ניתק את הזיקה למשפט האנגלי וקבע את היררכיה "הפרשנות המשפטית": "ראיה בבית המשפט שאלת משפטי הטעונה הכרעה ולא מצא לה תשובה בדבר חקיקה, בהלכה פסוקה או בדרך של היקש, יכירע בה לאור עקרונות החירות, הצדקה, היושר והשלום של מورשת ישראל".

חוק יסוד השפיטה נחקק בשנת 1984 והגדיר את סמכויות השפיטה במדינת ישראל. החוק הגדר את מבנה מערכת בתי המשפט, קבע את סמכויות השופטים וקבע את עקרונות אי תלות השופטים ופרומביות הדיון כעקרונות חוקתיים.

הפירמידה , בית – המשפט העליון

הרשות השופטת היא אחת משלוש הרשויות במדינה והוא פועל לצד הרשות המחוקקת (הכנסת) והרשות המבצעת (הממשלה).

מבנה הרשות השופטת מושתת על שלוש ערכאות (רמות) שבראשן עומד בית המשפט העליון.

בית המשפט העליון הוא הערכאה השיפוטית הגבוהה ביותר במדינה ישראל. הוא מכון הן כערכאה הגבוהה לעערורים במדינה ישראל והן כבית משפט גבוה לצדק (בג"ץ). בשbetaו כבית משפט לעערורים דין בית המשפט העליון בעערורים על פסקי דין של בתים המשפט המחוקים, שניתנו בהליכים אזרחיים, פליליים או אחרים, וכן בעערורים על טריבונלים* שונים, כגון ערעורים בענייני ממשמעת. בשbetaו כבית דין גבוה לצדק דין בית המשפט העליון בעתירות המוגשות נגד רשות השפטן.

בית המשפט המחוזי דין כערכאה ראשונה בכל העניינים האזרחיים והפליליים, שאינם בסמכותו של בית המשפט השלום, וככית משפט לעערורים על פסקי הדין של בית משפט השלום. בית המשפט המחוזי גם דין בעניינים מינהליים שונים, בהם הוסmr לדין חוק בית המשפט לעניינים מינהליים התש"ס-2000.

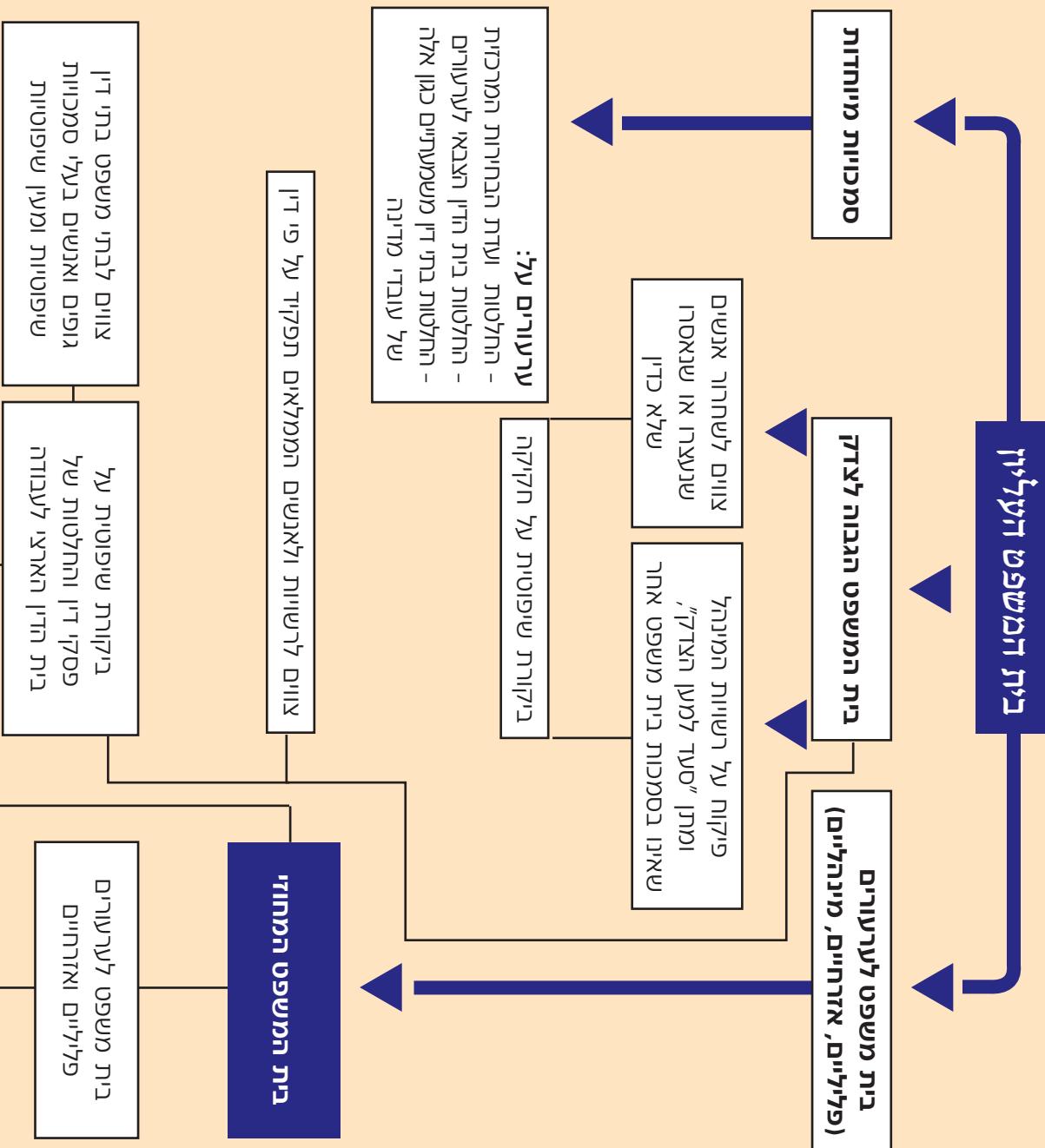
בית משפט השלום יושב כערכאה ראשונה בעניינים פליליים ואזרחיים. בית משפט השלום דין בעניינים פליליים בהם העונש המרבי הוא עד שבע שנים מאסר, וכן בתביעות בהליך אזרחי בהן הסעד המירבי הוא עד 2.5 מיליון ש'נ, נכון לשנת 2004.

השופטים

במילוי תפקידיו השפיטה אין הרשות השופטת תליה באדם או ברשות אחרת. אי-התלות היא אישית וענינית. אי-התלות האישית מובטחת על ידי דרך בחירתו של השופט, אופן העלתתו בדרגה, אוורך תקופת כהונתו, תנאי השירות שלו, שכרו והחסינות המקונית לו. שופט מתמנה לכהונה הנמשכת עד גיל 56 אלא אם הוחלט אחרת על ידי הוועדה לבחירת שופטים. אי-התלות הענינית פירושה שהשופט, בעת שהוא מלא תפקידו שפיטה, כפוף למוראות החוק בלבד ולא לאדם או לרשות אחרת. שופטים נבחרים על ידי הוועדה לבחירת שופטים, המונה תשעה חברים: נשיא בית המשפט העליון, שני שופטים אחרים של בית המשפט העליון שנבחרים על ידי שופטיו, שר המשפטים ושר אחר שכובעת הממשלה, שני חברי הכנסת שבוחרת הכנסת ושני נציגים של לשכת עורכי הדין הנבחרים על ידי המועצה הארץית של הלשכה. שר המשפטים יהיה יושב ראש הוועדה. נשיא המדינה הוא הממנה את השופטים שנבחרו.

חוק בתים המשפט (נוסח משולב), התשמ"ד-1984 מפרט את מבנה מערכת בתים המשפט וסמכויותיהם, ואת תפקידיו השופטים והרשמיים.

*טריבוןל - ראה מונחון עמוד 32

בית הדין הארץ לערבותה

בית משפט השלום

ערכאה דיווית:

ארוח: סמכות שופטת - כל סמכות שאינה נתונה בידי בית המשפט או בית דין אחר, לרבות תביעות שליחות על 5,000,000 וכילוות מקרקעין פלلى: עבירה שעשויה יוודע מ-7 שנים מאסך

סיליל: עבירות שעונשן המירבי עד 7 שנות מאסר

בתי משפט מינהליים
(מכבים תכנון ובניה ועוד)

גראנדים על החלטות ועדות שפטניות ומעין] שיטיות

בתי משפט לענייני מספחה
בתי משפט לעניינים מקרקעין
בתי משפט לטעורה

תביעות הקשרות ביחס שעבד ומעבד תביעות מכח חקלם סוציאליים שנום;
חול הביטוח הלאומי;
חק ביטוח פליליות מסיממות;
עבירות פליליות מסיממות
על פי חוק העבודה

בתי הדין הארץ לערבותה

אזור: אזרחי:
ערבעים על החלטות של בית הדין הארץ לערבותה

אזור: סמכות שופטת - כל סמכות שאינה נתונה בידי בית המשפט או בית דין אחר, לרבות תביעות שליחות על 25,000,000 וכילוות מקרקעין - שימוש וזהקה במרקען - בית הדין לשכירות

לשכת הוצאה לפועל

בתי המשפט לתביעות לסתנות

בית המשפט העליון עומד בראש מערכת המשפט בישראל, הוא הערכת השיפוטית הגבוהה ביותר. תחומי שיפוטו המדינה כוללה. הلقה שפוסק בית המשפט העליון מחייבת כל בית משפט, זולת בית המשפט העליון (חוק יסוד: השפיטה, סעיף 20). זה עקרון התקדים המחייב הנוהג בישראל.

הליצים העיקריים

בית המשפט העליון דין בערעורים על פסקי דין של בתי המשפט המוחזים, שניתנו בהליכים אזרחיים או פליליים וכן בערעורים על החלטות שנתקבלו בהליכים של מוסדות שיפוטיים אחרים. פסקי הדין הניתנים בבית המשפט העליון מחייבים את כל בתי המשפט הנמוכים יותר, וכן כל אדם ורשות במדינה.

נכנס לשנת 2004 מכחנים בבית המשפט העליון 14 שופטים במינוי קבוע ושופט אחד במינוי בפועל.

בג"ץ – בית משפט גבוה לצדק

סמכות מיוחדת מסורה לבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט גבוה לצדק (בג"ץ). במסגרת זו דין בית המשפט העליון בעתרות המוגשות נגד רשותות השלטון.

סעיף 15 בחוק יסוד: השפיטה, מגדר את סמכותו של בית המשפט העליון בשבתו כבג"ץ: "בית המשפט העליון ישב כבית משפט גבוה לצדק; בשבתו כאמור ידון בעניינים אשר הוא רואה צורך לתת בהם סעד למען הצדק ואשר אינם בסמכותו של בית המשפט או של בית דין אחר".

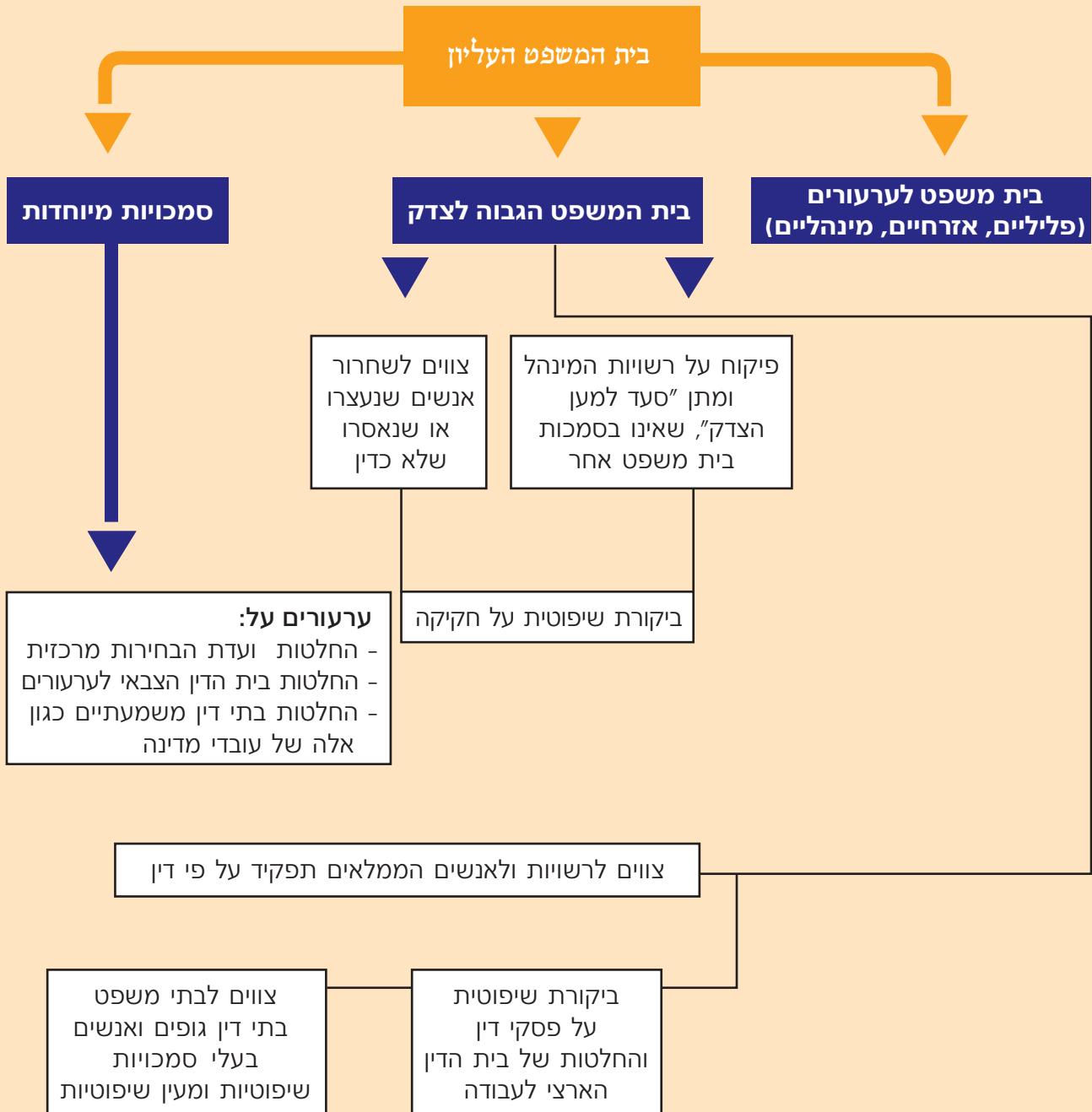
"سعد" הוא מונח משפטי המחייב גופו שלישיו לנוהג בדרך מסוימת לפני הצד שפנה לבג"ץ.

בג"ץ הוא המוסד שלאלו פונה אזרח אשר חש עצמו נפגע שלא דין בידי רשות ציבוריות ולו נוטן בג"ץ את הסعد. בג"ץ בוחן בביקורת שיפוטית את חוקיות פעולותיהם והחלטותיהם של רשותות המדינה, רשותות מקומיות, מוסדות ואנשים הממלאים תפקידים ציבוריים על פי דין.

בג"ץ מוסמך לתת צוים

בג"ץ מוסמך לצוות על רשותות המדינה, רשותות מקומיות, פקידיהן ואנשים אחרים הממלאים תפקידים ציבוריים על פי דין, לעשות מעשה או להימנע מלעשות מעשה וכו'. לחת צוים לבתי משפט, לבתי דין ולאנשים בעלי סמכויות שיפוטיות או מעין שיפוטיות. כמו כן, מוסמך בג"ץ להורות על שחרורו של אדם העצור או המוגבל בתנועתו שלא כחוק.

בג"ץ אין מתייר, בדרך כלל, חקירות עדים אלא סומר, במידה רבה, על דיווקם ושלמותם של הנתונים הכלולים בתצהוריים המובאים לפניו. לכן, מי שמסתייר מפני בית המשפט עובדה מהותית עתרתו עלולה להדחות.

בישראל קיימים חמישה בתי משפטUCH: באר שבע, חיפה, ירושלים, נצרת ותל אביב-יפו, וביהם מכהנים בסך הכל כ-500 שופטים.

בית המשפטUCH משמש כערקה ראשונה הדנה בעבירות פליליות חמורות שהעונש עליהם גדול מ-7 שנות מאסר, במשפטים אזרחיים העוסקים בעניינים כספיים שווים על 2.5 מיליון ש' ובנושאים ספציפיים נוספים שנקבעו בדיון. בבית המשפטUCH נדונים גם עրעורים אזרחיים ופליליים על פסקי דין של בית משפט השלום ועל החלטות של ראשי ההוצאה לפועל. הוא דין גם בערעורים על החלטות מעין שיפוטיות של בתי דין מינימליים.

הלכה שנפסקה בבית המשפטUCH מנהה בית משפט בדרגה נמוכה ממנו.

בראש כל בית משפטUCH עומד נשיא ולידו מכהן סגן נשיא אחד או יותר.

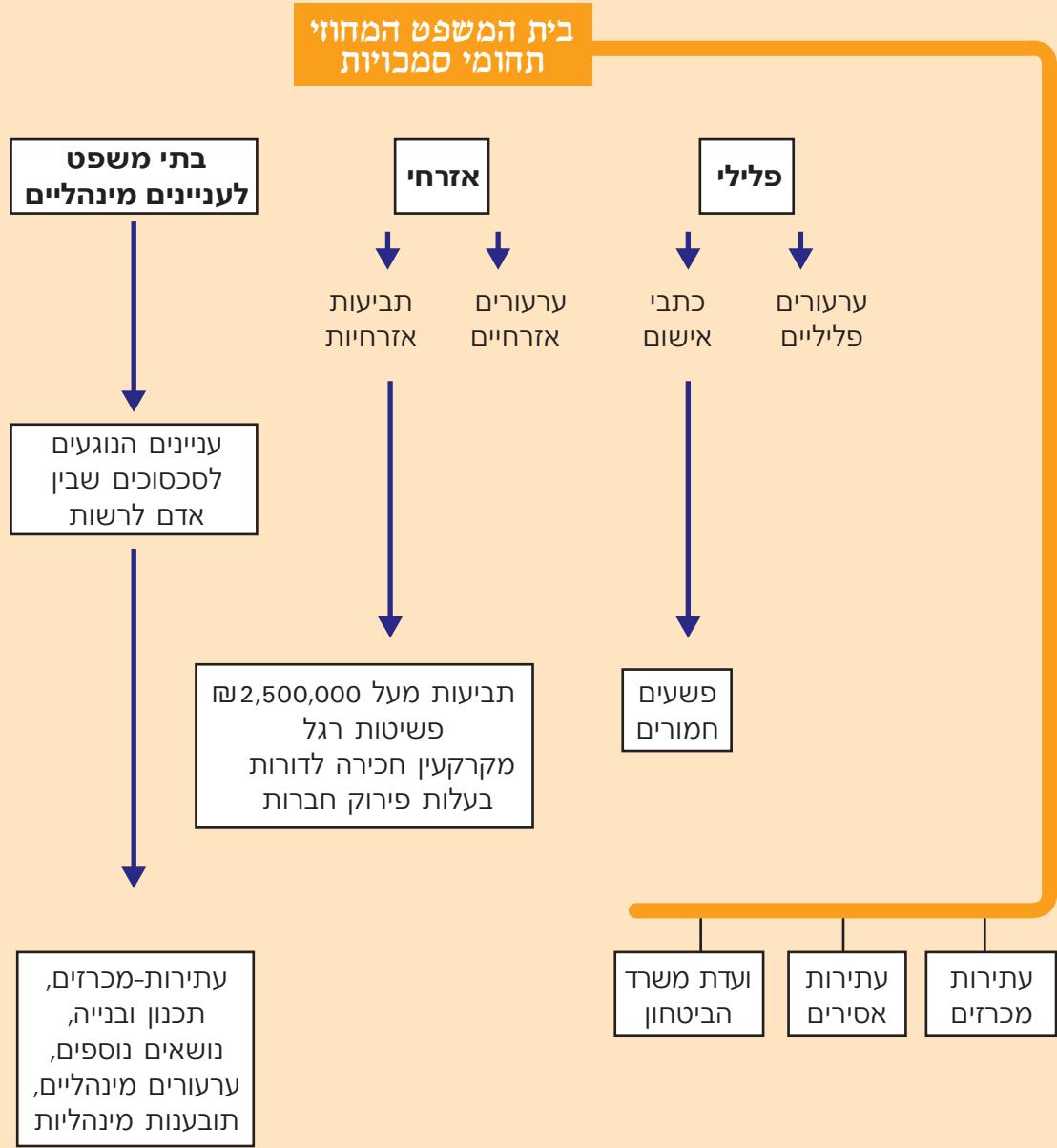
ערעור

ניתן לערער על פסקי דין של בית המשפטUCH בפני בית המשפט העליון. הערעור הוא בזכות* אם ניתן פסק הדין על ידי בית המשפטUCH שבתו כערקה ראשונה, וברשות* אם ניתן פסק הדין של בית המשפטUCH שבתו כבית משפט לערעורים. הרשות לערער עשויה להינתן בפסק דין עצמו או על ידי שופט של בית המשפט העליון.

בתי משפט לעניינים מינימליים

בשנת 2000 התקבל בכנסת חוק בתי משפט לעניינים מינימליים, התש"ס-2000. מכוח החוק זה משמשים בתי המשפטUCH גם כבתי משפט לעניינים מינימליים ודנים בעתרויות של הפרט נגד הרשות בערעורים מינימליים על החלטות של גופים שונים, בשורה של נושאים הקבועים בתוספת לחוק. הם דנים גם בתביעות מינימליות. יתר הנושאים שלא פורטו בתוספת לחוק, ממשיכים להיות נידונים בפני בית המשפטUCH שבתו כבית משפט גובה לצדק.

* ערעור בזכות וערעור ברשות - ראה מונחון עמ' 37

בית משפט השלום יושב כערכאה ראשונה בעניינים פליליים ואזרחיים. במשפטים פליליים הוא דן בעברות שהעונש המרבי עליהם הינו עד שבע שנים מאסר, ובמשפטים אזרחיים בעניינים כספיים שווים הוא עד 2.5 מיליון ש"ט.

על פסקי דין של בית משפט השלום ניתן להגיש ערעורים בזכות* לערכאה השנייה - בית משפט מחוזי. בישראל, נכון לשנת 2004, קיימים 30 בתי משפט שלום בהם מכהנים כ-300 שופטים. בראש כל בית משפט שלום עומד נשיא או סגן נשיא.

בית משפט השלום יושב גם בעניינים שונים, כגון:**תעבורה**

בתי המשפט לתעבורה דנים בעבירות תנوعה לרבות עבירות שגרמו לתאונות. בתי המשפט לתעבורה פועלים בסוגרת בתים משפט השלום וייחודם בכך שהם מכהנים בהם שופטים שנแตמנו לכך כשליחי תעבורה בלבד, על פי פקודת התעבורה, 1961.

uneiינים מקומיים

בתי משפט לעניינים מקומיים דנים בעבירות על פקודת העיריות, פקודת המועצות המקומיות וחוק התכנון והבנייה, תשכ"ה-1965, לדוגמה: בניה בלתי חוקית, תכנון ובניה, רוכחות, רישי עסקים, ועוד.

tabiyot katanot

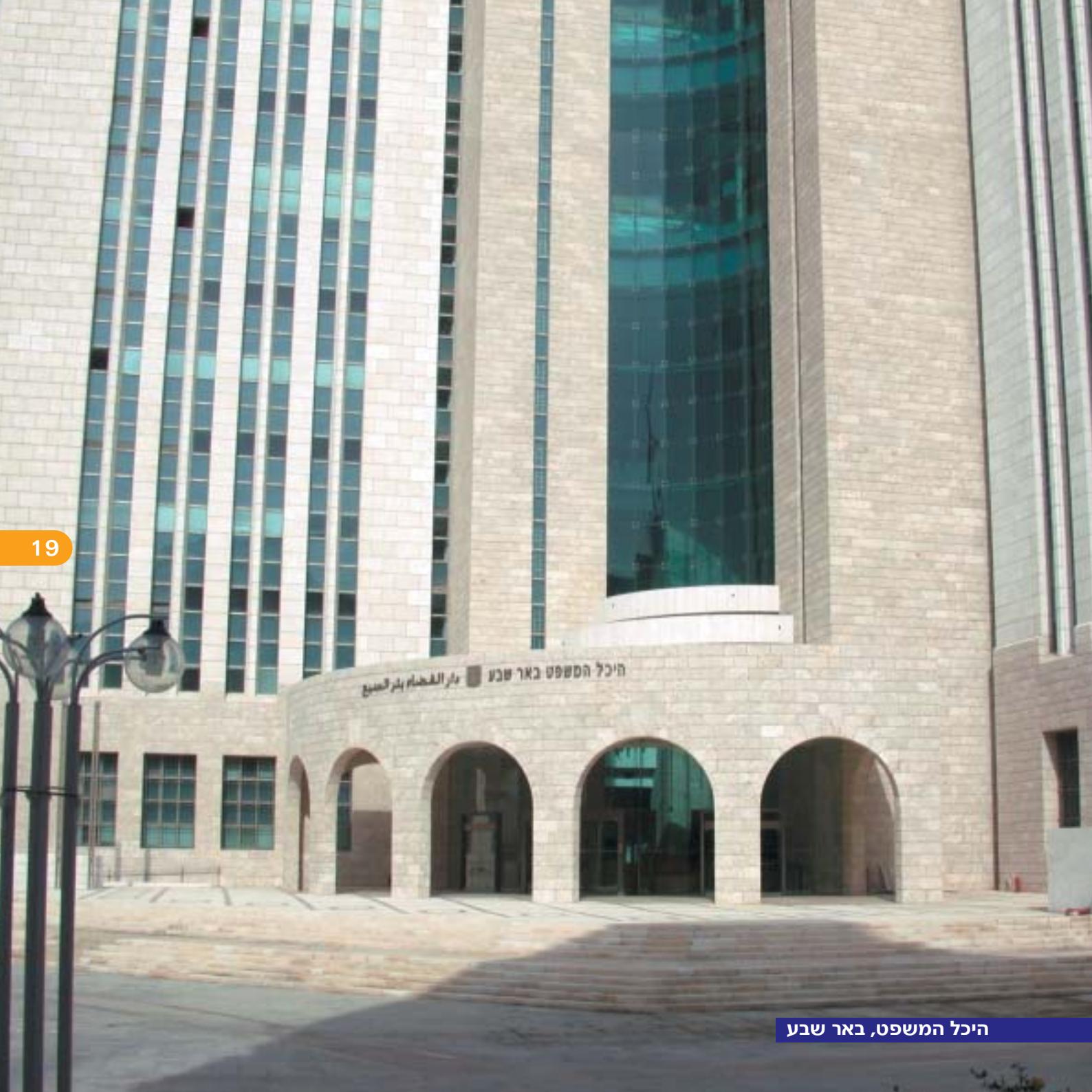
בתי המשפט לtabiyot katanot דן בתביעה אזרחית שהגיש יחיד עד לסכום מסוים שנקבע בחוק, או בתביעות למטען צו להחלפת מצרך, לתקןונו או לביטול עסקה. הן התביעות והן הנتابע מיציגים את עצמו בדיון. על פסק דין של בית משפט לtabiyot katanot ניתן לעורר ברשות* בפני בית משפט מחוזי.

לשכת ההוצאה לפועל

ליד כל בית משפט שלום פועל לשכת ההוצאה לפועל בראשות ראש ההוצאה לפועל**. סמכויות ראש ההוצאה לפועל נتونות לכל שופט ורשות של בית משפט השלום. באמצעות לשכת ההוצאה לפועל יכול החוצה במשפט למשמש את זכויותיו ולקבל את המגיע לו מן החיב. תפקידה הוא לבצע פסקי דין והחלטות שניתמו בבתי המשפט השוניים. כמו כן היא מבצעת החלטות בנושאי שטרות, מזונות, משכנותאות, משכונות ועוד. בראש לשכת ההוצאה לפועל עומד ראש ההוצאה לפועל שתפקידו להחליט בבקשת המוגשות על ידי הצדדים ולהכריע במחלוקת בין הצדדים.

* עורור בזכות וערעור ברשות - ר' במלון מונחים עמ' 37

** ראש ההוצאה לפועל - ר' הסבר במלון מונחים עמ' 39

היכל המשפט, באר שבע

בנוסף לבתי המשפט ניתן סמכויות שיפוט לבתי דין דוגמת בית הדין לעבודה, בתי דין צבאיים, בית דין לילאות, בית דין לשכירות, בתי דין דתיים ועוד. בעוד שבתי המשפט עוסקים במשפט החוקתי, הפלילי והازרחי הרי שבתי הדין עוסקים בעניינים הדורשים מומחיות מיוחדת. הסמכות השיפוטית הננתונה בידי אותם בתי דין מוגבלת לעניינים שבמסכומם בלבד.

בתי דין דתיים

בתי הדין הדתיים דנים בענייני מעמד אישי של בני העדות הדתיות המוכרות בישראל. קיימים בתי דין שונים לדעות הדתיות השונות. בתי דין רבניים ליהודים, בתי דין שראעים למוסלמים, בתי דין דתיים לדרוזים ובתי דין דתיים לעדות הנוצריות.

בתי הדין מחזיקים בסמכות השיפוט הבלעדית בנושאי נישואין וירושין של יהודים בישראל, וכן בסמכות מקבילה (לסמוכות בתי המשפט לענייני משפחחה) בענייני מזונות, החזקת ילדים וחלוקת רכוש בין בני זוג. סמכות דומה יש לבתי הדין של כל העדות הדתיות המוכרות בישראל.

ערעור על פסק דין של בית דין דתי ישמע בפני בית דין דתי לערעוורים. לעומת זאת פסק דין של בית דין דתי לערעוירים ניתן לעתור לבג"ץ.

בתי דין לעבודה

מערכת בתי הדין לעבודה מורכבת מבית דין ארצי שמושבו בירושלים וחמשה בתי דין אזוריים: בתל-אביב, בחיפה, בבא-שבע, בנצרת ובירושלים.

מערכת בתי דין לעבודה הוקמה במטרה לרכז תחת סמכותה של רשותה אחת את הטיפול בסכסוכי עבודה, הן במישור משפט העבודה הפרטיא והן במישור משפט העבודה הקיבוצי, וכן את הטיפול בתביעות מתוך הביטחון הסוציאלי.

פסק דין הניתנים בבית דין הארצי לעבודה אינם ניתנים לערעוור, אך הם כפופים לביקורת בג"ץ, המתעורר במקרים נדירים בלבד. בבתי דין יושבים בדיון גם נציגי ציבור, המתמננים על ידי שר המשפטים ושר העבודה.

בית המשפט לנוער

בית המשפט לנוער מהווה מערכת שיפוט מיוחדת הדנה בעניינים של קטינים הנמצאים בסיכון ובמצוקה, ולהבטיח את שלומם ושיקומם, על מנת שהפכו לאזרחים פעילים ומוסילים התורמים לחברה. שיפוט הנוער נמסר בידי "שופט נוער", המתמנהים במיוחד לתפקיד זה על ידי נשיא בית המשפט העליון, בהסכמה שר המשפטים. בראש מערכת זו עומד נשיא בית המשפט לנוער.

הדיןונים בבית המשפט לנוער נערכים בדلتאים סגורות במטרה להגן על הקטין. אסור לאזרחים שאינם קשורים לעניין להיות נוכחים בדיון, אלא בהסכמה השופט. כמו כן חל איסור פרסום על שם של הקטין. עם זאת, בבית המשפט ניתן בחוק שיקול דעת להתריר את הפרסום במקרים מתאימים.

בית משפט לענייני משפחה

בית המשפט לענייני משפחה פועל לפי חוק בית המשפט לענייני משפחה, התשנ"ה-1995. בסמכותו לדון בתביעות בענייני המعتمد האישית, וכן בתביעות אזרחיות שהגish אדם נגד בני משפחתו או נגד עזבונו של בן משפחתו, שעילtan סכוסר בטור המשפחה, יהא נושא או שוויה של התביעה אשר יהיה.

ערעורים על פסקי דין של בתי המשפט לענייני משפחה מוגשים לבית המשפט המחויז באותו מחוז ונידונים בפני דין יחיד. בבתי המשפט לענייני משפחה יושבות יחידת סיוע של משרד העבודה והרווחה, וכן יחידה העוסקת בגיורו במשפחה.

20

אולם דיונים בבית המשפט העליון

משפט אזרחי

תביעות שבין אדם לחברו, לרבות בין תאגידים.

ענין של התביעה בדרך כלל כספי, אך יכול להיות גם בעניינים שאינם כספיים.

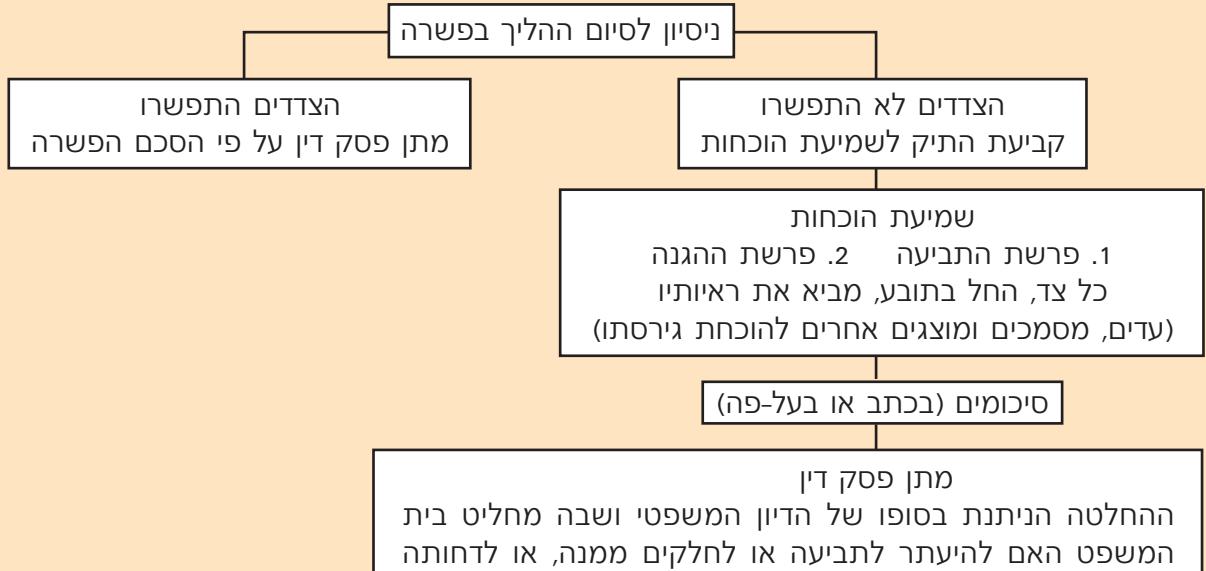
הגשת כתוב התביעה במצורירות בית המשפט

הגשת כתוב הגנה (בחלוף 30 יום)

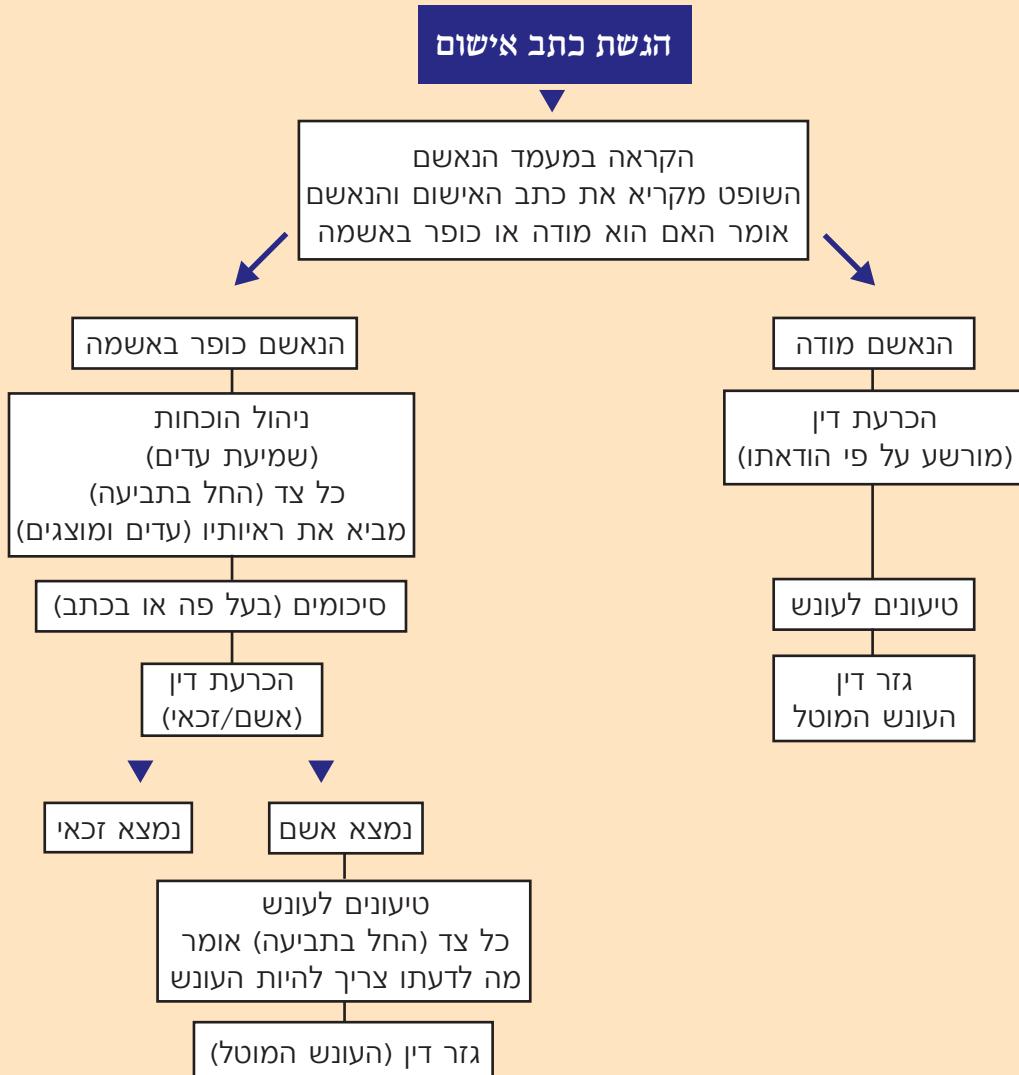
מחלקה לניטוב תיקים (מנ"ת) – מחלקה שהוקמה כדי להקל על העומס בבתי המשפט, להוביל לניצול נכון של הזמן השיפוטי ולסייע מהיר לטיפול בתיקים המוגשים לבתי המשפט. המחלקה מרכבת משפטנים המתביבים תיקים ובונים מסלולים משפטיים מתאימים לכל תיק לפי אופיו ומהותו. חלק מן התיקים מופנים למסלולים אלטרנטיביים כגון: פישור, גישור וכדומה.

קביעת התקיק לדין מוקדם (קדם למשפט) – דין מוקדם לבירור ראשוני של המחלוקת וההסכמות בין הצדדים, הגשת בקשות שונות וכו'

22

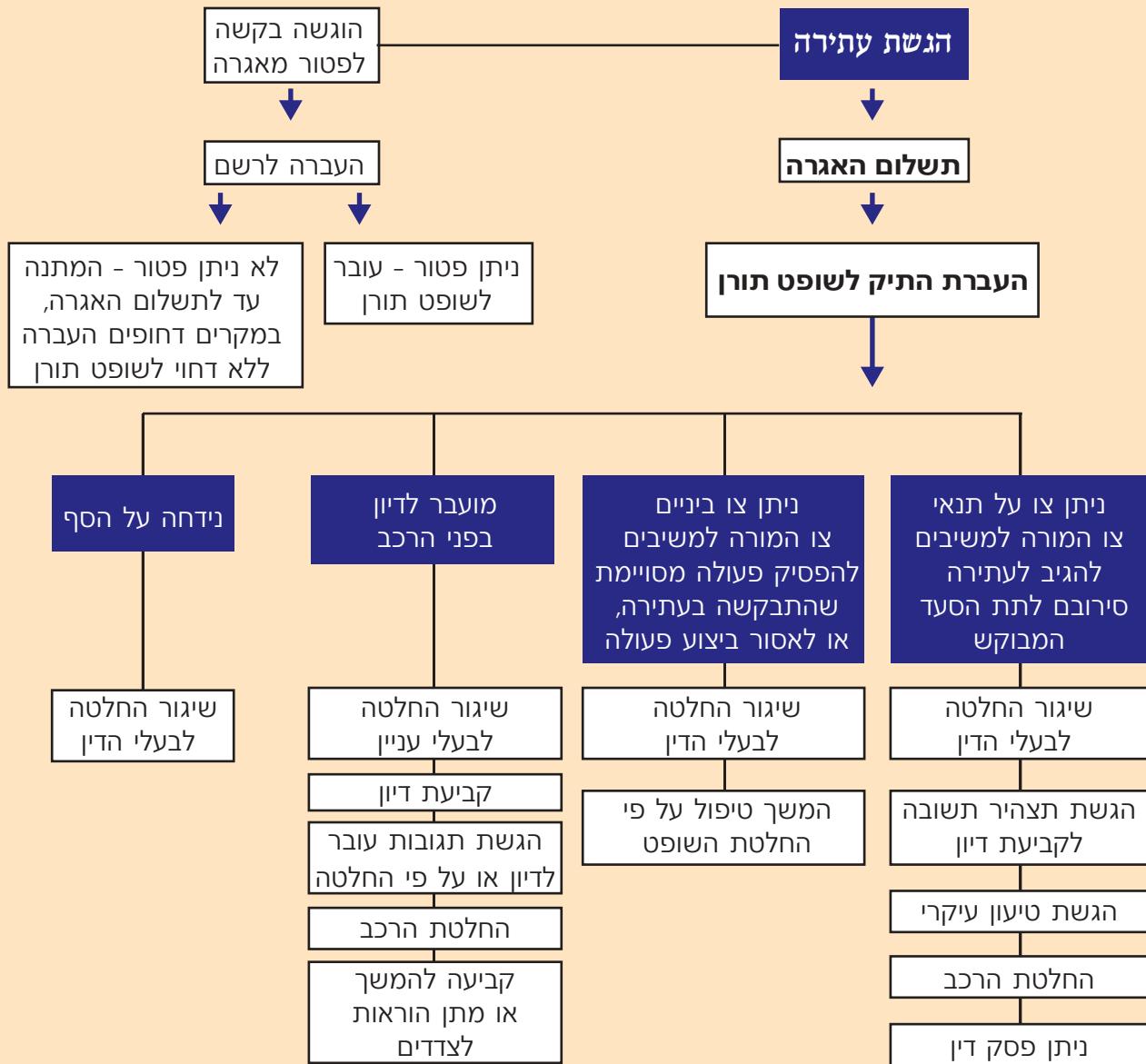
הליך שבו מאשימה מדינת ישראל אדם או תאגיד על מעשה או מחדל הגורר אחריו סנקציות עניות המוגדרות בחוק (פלילי, תעבורה, נוער, עניינים מקומיים)

תלמידים בסיוור בחצר הקשתות, בית-המשפט העליון

תהליך הגשת עתירה לבג"ץ

אגרת בית משפט – התשלום שמשלם בעל הדין עם הגשת הילך לבית המשפט. בית המשפט לא יכול בהילך שלא שלמה בו אגרה. אין משלימים אגרה בהילך פלילי.

אגרה מופחתת – אגרת משפט בשיעור נמוך מן התעריף. אישור לגבייה מופחתת ניתן על פי החלטה של בית משפט, במקרים מיוחדות כמו מצב כלכלי קשה של התובע.

החזר אגרה – החזר תשלום אגרת בית משפט. ההחזר ניתן במקרה של ביטול הילך עקב מחיקה, פשרה או העברת לבוררות לפני הדיון הראשון, וכן בעקבות סיום הילך בהסדר גישור.

אישור נוטרינוי – אישור בכתב הנition על ידי עורך דין נוטרינוי (ר' הערך בעמ' 35) לצורך אימונות חתימתו של אדם על מסמך, אישור נכונות של תרגום מסמך משפט המקורי, אימונות נכונות של העתק מסמך או של רישימת מלאי המופיעה במסמך.

אישור פסק בורר – הילך שבו מתבקש בית המשפט לחתן תוקף של פסק דין לפסק הבורר (ר' ערך בוררות), על מנת שניתן יהיה לאכוף את ביצועו באמצעות הוצאה לפועל.

אפוטרופוס – מי שטמוןה על יצוגו של בעל דין שאינו כשיר, כמו קטין או אדם חולה נפש.

אתר הרשות השופטת – אתר אינטרנט (www.court.gov.il) המציג וסוקר את פעולות בתיהם המשפט. באתר ניתן לעורך חיפוש של פסקי דין לפי בית משפט, לראות פסקי דין והכרעות מהשבוע האחרון וכן לאמת נתונים סטטיסטיים ונתונים אחרים להבנת פעילותם בבית המשפט.

בגיר – אדם שמלאו לו 18 שנה.

בוררות – היליך משפטי לבירור מחלוקת המתקיים מחוץ לכותלי בית המשפט, בפני בורר, אשר זהותו וסדרי הדיון שלפיים תנוהל הבורות נתונים להסכמה של בעלי הדין. פסק דין של הבורר מחייב את הצדדים ניתן על ידי בית משפט, אך ניתן להוציאו לפועל רק אם אושר על ידי בית משפט.
ביטול פסק בורר – היליך שבו מתבקש בית המשפט לבטל פסק דין שניתן בבורות עקב אחת מעילות הביטול הנקבעות בחוק הבורות, תשכ"ח - 1968.

בא כוח – בדרך כלל עורך דין המיציג צד במשפט.

בעל דין – כל מי שהנו צד להיליך המשפטי.

בקשת רשות להתגונן – בקשה המוגשת על ידי מי שנتابע בתביעה בסדר דין מוקוצר ובמסגרתה עליו לשכנע את בית המשפט, כי יש לו הגנה לכואורה כנגד התביעה ו/או כי אין התביעה נגדו ראייה להתרברר בהיליך מוקוצר, אלא בהיליך רגיל.

בקשה שונה (ב"ש) – בקשה המוגשת במסגרת היליך.

גזר דין – העונש שמחילט בית משפט לגזר על הנאשם שהורשע על ידו בהיליך פלילי.

גilio מסמכים – היליך שבו בעל דין (ר' ערך) במשפט נדרש לגלוות לבעל הדין שכנגד מהם המסמכים הקשורים לנושא המחלוקת שביניהם ואשר נמצאים ברשותו.

גיישור – משא ומתן בין הצדדים ביניהם קיים סכסוך, המתנהל באמצעות צד שלישי (המגשר). המגשר הנה צד ניטרי, שאינו קשור לסכסוך, אינו מחייב ואין לו כופה פתרון. תפקידו לנוהל את היליך הגישור, אשר במהלךו ניתנת הדזנות לכל צד להציג את עדמותו בסכסוך, לשם עת הדיני, ולהציג פתרונות אפשריים. תוכן היליך חסוי וכל הנאמר במסגרתו לא יכול לשמש כראיה בכל היליך משפטי עתידי בין הצדדים.

המגשר מסיע לצדים לנסה הסכם. השגת הסכם גישור תלויה ברצונם של הצדדים. אם יושג הסכם, הוא מחייב את שני הצדדים והוא יוגש לבית המשפט על מנת לקבל תוקף של פסק דין. במקרה והצדדים אינם מגיעים להסדר – מוחזר התקיק באופן מיידי לבית המשפט.

שלא כמו במשפט בו השופט פוסק לטובות צד אחד בעודו השני מפסיד, ושהלא כמו בפשרה שבה כל צד לסכום מוותר על חלק מדרישותיו, בתפיסה הגישור שני הצדדים יכולים להרוויח מפתרון הסכום.

הודעה לצד שלישי – הליך שבו צד הנتابע על ידי אחר, טובע מצד שלישי את הסכם או את קיומו החזוב הנتابע ממנו, בטענה שהאחריות לחיבור מוטלת על אותו צד שלישי.

הוכחות – שלב בדיון המשפטי, שבו כל צד (החל בתביעה) מביא בפני בית המשפט את העדים, המוצגים והראיות.

הוצאות לטובת אוצר המדינה – חיוב כספי שפטיל בית המשפט על צד להליך, משומם שמצוין כי הוא גרם לבזבוז זמן של בית המשפט שלא לצורך. למשל אי התיצבות לדין ללא סיבה מספקת, וכי"ב.

הוצאות משפט – סכום כספי הנפסק לטובת הצד הזכה, כחזר בגין הוצאות שהוצאה לניהול המשפט. הסכם כולל בדרך כלל תשלוםים בגין אגרת משפט, שכר טירחת עורך דין (לפי שיקול דעת בית המשפט) ושכר טירחת מומחים ועדים.

הכרעת דין – החלטת בית משפט, במהלך משפט פלילי, האם להרשיء או לזכות את הנאשם שלפניו.

המחלקה לקשרי חוץ בבית המשפט העליון – המחלקה אחראית על קבלת קהל המבקרים במשכן (תלמידי בת הספר היסודיים, חילילים, משפחות ותיירים) ומקיים סיורים מודרכים. תכני הסיורים מתמקדים בתפקידו ובמעמדו של בית המשפט העליון ומשלבים התבוננות בהיבט הארכיטקטוני והאמנויות של היכל עם בחינת הזיקה למוקרות ולהקשרים התרבותיים.

המכון להשתלמות שופטים – מעביר השתלמות לשופטים ורשמיים במערכת בתי המשפט בארץ במטרה לשפר את רמתם המקצועית של השופטים, להקשר שופטים חדשים, לעדכן את השופטים והרשמיים בפסקה ובחקיקה חדשה ועוד. המכון עורך גם השתלמות מיוחדת לשופטים העוסקים בנושאים מיוחדים כגון שופטי תעבורה, שופט נוער ועוד. המכון מקיים גם השתלמות לעורכי דין המועמדים למשרת שיפוט. המכון הוקם בשנת 1984. ראשית פעולתו הייתה בארגון השתלמות בודדות עד שהפרק למערכת ארגונית מסודרת. כיום הוא חלק מהנהלת בתי המשפט וממומן מתקציבה.

המצאה – מסירת כתבי בית המשפט, כגון כתב התביעה (ר' ערך) לידי בעל הדין, בין לנتابע (ר' ערך) ובין לתובע (ר' ערך).

המרכז לגבייה קנסות – הוקם בשנת 1994 על מנת לאכוף תשלום חובות לאוצר המדינה על פי פסקי דין של בתי משפט. מנהל המרכז מתמנה על ידי שר המשפטים בהתיעצות עם שר האוצר ועובד בכפיפות למנהל בתי המשפט. המרכז מחולק למדור גבייה על פי סוג החובות. מדור הקנסות המינהליים גבוה קנסות שהוטלו על משרד הממשלה וגופים ממשלהים אחרים בשל עבירות מינהליות. מנהל המרכז ועובדיו סמכות לאכוף תשלום וחובות באמצעות עיקול כלי רכב ברישום, עיקול נכסים אצל שלישי, תפיסת מטלטלים, ועוד.

המרכזים ללימודים אקדמיים ודמוקרטיה בבתי המשפט – המרכזים פועלים בבית המשפט העליון, בהיכלי המשפט בנצרת, בחיפה, בבאר שבע ובראשון לציון, במסגרת שיתוף פעולה בין משרד החינוך, התרבות והספורט לבין הנהלת בתי המשפט.

המרכזים מקיימים פעילות חינוכית-חווייתית המיועדת לתלמידי בית הספר העל-יסודיים, מורים ואנשי חינוך. היא כוללת סיור לימודי, צפייה בדיון משפטי, סדנאות ומשפט מבוקם. מטרתה להציג ערכי יסוד במשפט דמוקרטי ולעודד למעורבות אזרחית.

הפעולות היא חלק מהמענה החינוכי המשלים לתכנית הלימודים הפורמלית בנושאי אזרחות, דמוקרטיה וממשל והזדמנויות להתנסות ולהכיר מקרוב את מערכת המשפט.

המרכז פטיחה – דרך מהירה לפיתוח הליך משפטי. ההליך נפתח על ידי הגשת בקשה בכתב שהគורתה שלה הינה "המרכז פטיחה". אין צורך בהגשת כתב תביעה וכתב הגנה כמו בתביעה רגילה.

הליך זה מתאים בעיקר לדין בעניינים שאינם מורכבים מבחינה עובדתית. העניינים שניתנים להגism בדרך זו מפורטים בטקנות.

הנהלת בת המשפט – גוף מטה האחראי לסיע ולתמוך בדרג השיפוטי והמיןיאלי ביחידות בת המשפט. בראש הנהלה עומד מנהל בת המשפט האחראי לקביעת יעדו הארגון ומתן שירותיעיל ומקצועי ליחידות השונות. תפקידיה של הנהלה להניע את יחידות השטח לפעולות המקדמות את מטרת הארגון בתחוםיו השירות לקהל הלקוחות הפנימיים והחיצוניים. מנהל בת המשפט ומטה הנהלה קובעים את יעדו הארגון, המוצאים ביטוי בתוכניות עבודה שנתיות ורב שנתיות. מתפקידו המטה גם לשיע לבתי המשפט במtan משאבים לצורך מימוש נכון ויעיל של יעדו הארגון. הנהלה פועלת כיחידה נפרדת עצמאית אך כפופה מינהלית לשר המשפטים ופועלת בהנחיית נשיא בית המשפט העליון.

הקראה – הדיון הראשון במשפט פלילי, שבו מקריאה בית המשפט את כתוב האישום לנאשם, והוא מתבקש להסביר על האשמהות הכלולות בו.

הרשעה – החלטת בית משפט כי הנאשם ביצע את העבירות שיוחסו לו בכתב האישום.

התישנות – פרק זמן הקבוע בחוק אשר לאחורי לא ניתן לנ��וט בהליך משפטי, אזרחי או פלילי.

31

דיכוי – החלטת השופט (במסגרת הכרעת הדיון) כי הנאשם אינו אשם בעבירות המียวחות לו בכתב האישום.

חטא – עבירה שנקבע לה עונש מאסר שאינו עולה על שלושה חודשים, ובעבורה שעונשה קנס – הקנס אינו עולה על 6,600 ₪, נכון לשנת תשס"ד-2004.

חייב – מי שנפתח נגדו תיק הוצאה לפועל בגין שטר, משקון או פסק דין שבו חייב לשלם סכום כסף לאחר.

חייב מוגבל באמצעותים – הכרזה של ראש ההוצאה לפועל על חייב אשר ביקש לפרק את תשלום חובו לתקופה העולה על התקופות הנקבעות בחוק. עם ההכרזה רשאי ראש ההוצאה לפועל להטיל על החיב שורה של מגבלות הקבועות בחוק. ההוצאה לפועל, ובהן: עיכוב יציאתו מן הארץ, הכרזה עליו כלוחם מוגבל מיוחד לעניין פתיחת חשבון בנק, הגבלות על יכולתו להשתמש בכרטיס אשראי, הטלת איסור עליו לייסד תאגיד (כגון חברה) או להיות בעל עניין בתאגיד.

חיסין עורך דין – לפקוד – כלל לפיו דברים או מסמכים שהוחלפו בין עורך דין לבין לקוח, אשר יש להם קשר ענייני לשירות המוצע עורך הדין ללקוח, אינם קבילים כראיה בהליך משפטי.

חולפה למעצר – תנאים מוגבלים במקום מעצר, לדוגמה: מעצר בית (ר' ערך), עיכוב יציאה מן הארץ, איסור כניסה או יציאה מעיר מסוימת ועוד.

חקירה – חקירת עדים

חקירה ראשית – חקירה עד בבית המשפט מטעם הצד שהזמין לעדות.

חקירה נגדית – חקירה של עד בבית המשפט מטעם הצד שכנגד.

חקירה חוזרת – שלב בתום החקירה הנגדית שבו מוצגות לעד שאלות על ידי הצד שהזמין לעדות, לצורך הבחרת נושאים שהובילו בחקירה הנגדית.

חקירת יכולת – הליך שבו מזמן חייב אל ראש ההוצאה לפועל ונדרש להסביר על שאלות בדבר השתכרותו, רכושו, רמת חייו וכו"ב. ההליך נדרש לבירור יכולתו של חייב להחזיר את החוב בתשלומים לשיעורין.

טייעון ביןינים – הליך משפטי אשר בו מתבקש בית משפט, על ידי מי שנتابע או צפוי להיתבע בעניין מסוים על ידי מספר תובעים בעלי תביעות סותרות, להכריע לאיזו תביעה עליו להיענות, כך שיוסר מכמו הסיכון של תביעה נוספת באותו עניין.

טענת פרעתי – בקשה ש מגיש חייב להוצאה לפועל בה הוא טוען שミלא כבר את פסק הדיין, או שאינו חייב עוד למלא אחריו.

טירבון – חבר שופטים, מועצת שופטים, כס משפט.

ייפוי כוח – מסמך בו מייפה ל乞וח את כוחו של פרקליטו לפעול עבورو ובמקומו, בעניין המפורט במסמך.

ייפוי כוח בלתי חזזר – ייפוי כוח לעשיית פעולה המKENה זכויות למיפור כוח או לצד שלישי, ואשר לא ניתן לחזור ממנו או לבטלו, אלא בהסכמה מי שלטונו נועדה הפעולה, או על ידי בית משפט.

ייפוי כוח כזה מקובל בעיסוקות מקרקעין, כדי להבטיח את העברת הזכויות בנכס על שם הקונה, לאחר תשלום את מלאה התמורה בעדו.

ייפוי כוח נוטרוני – ייפוי כוח אשר נחתם במעמד נוטרין, לאחר שהנוטרין זיהה את מייפה הכוח ואימת את חתימתו על המסמך.

ייפוי כוח רגיל – ייפוי כוח הניתן על ידי אדם למשנהו לצורך ביצוע פעולה מסוימת או שורה של פעולות הנקבעות בו. תוקפו של ייפוי כוח כזה הוא עד לביטולו על ידי מייפה הכוח, או עד למות מייפה הכוח, או בתום עשר שנים מיום נתינתו.

33

כשרות משפטית – כל אדם قادر לפעולות משפטיות, זולת אם נשללה או הוגבלה כשרות זו בחוק או בפסק דין של בית משפט.

כתב אישום – מסמך המוגש על ידי המדינה באמצעות הפרקליטות או התביעה המשפטית, ואשר בו מפורחות העובדות המהוות את העבירה בה מואשם הנאשם. בכתב האישום מופיעת המדינה כתובעת, ואילו הפרט המואשם מופיע כנאשם.

כתב הגנה – מסמך המוגש על ידי הנאשם, ואשר בו הוא מפרט את הגנתו נגד טענות התובע בכתב התביעה (ר' ערך).

כתב טענות – שם כולל לכתב תביעה, כתב הגנה, המרצה (ר' ערך) ובקשות שונות בכתב שמציגים בעלי הדין בהליך משפטי.

כתב בית דין – שם כולל למסמכים משפטיים, בהם הזמנה לדין, כתבי תביעה והגנה, בקשות וחלטות שיפוטיות, אשר נשלחים מטעם בית המשפט או מטעם בעלי הדין בהליך משפטי.

כתב תביעה – מסמך המוגש על ידי התביעה, והופרט את טענותיו ואת הסעדים שהוא מבקש מבית המשפט, כגון תביעה לפיצויים, תביעה לפינוי וכדומה.

מ

מאסר – שלילת חירותו של הנאשם הנגזרת עליו בגין הדין בסיום המשפט.
מאסר בעבודות שירות – החלפת מאסר בפועל בעבודות שנקבעו על ידי בית המשפט, לאחר שקיבל חוות דעת מאט הממונה על עבודות השירות. במהלך ריצוי העונש אין עובד השירות שווה בבית הסוהר. ניתן לבצע מאסר בעבודות שירות עד לתקופת מאסר מרבית של שישה חודשים.

מאסר עולם חובה – עונש מאסר לכל החיים אלא אם יחוליט נשיא המדינה לקצוב את עונשו של הנאשם. המאסר מתבצע בבית הכלא.

מאסר על תנאי – עונש המוטל על נאשם, אך איננו מבוצע. הנאשם ישלח למאסר אם יעבור עבירה נוספת תוך פרק זמן שנקבע על ידי בית המשפט.

מומחה מטעם בית המשפט – איש מקצוע: רופא, מהנדס, רואה חשבון וכי"ב, המתמנה מטעם בית המשפט כדי לחתום חוות דעת אובייקטיבית בסוגיה שבתחום התמחותו והשניה בחלוקת בין הצדדים למשפט.

מחלקה לניטוב תיקים (מנ"ת) – מחלקה שהוקמה כדי להקל על העומס בבתי המשפט, לנצל נכון הזמן השיפוטי ולהוביל לטיסום מהיר של הטיפול בתיקים המוגשים לבתי המשפט. המחלקה מורכבת ממחפטנים המנתבים תיקים ובונים מסלולים משפטיים מתאימים לכל תיק לפי אופיו ומהותו. חלק מן התיקים מופנים למסלולים אלקטרוניים כגון: פישור, גישור וכדומה.

מעצר – שלילת חירותו של הנאשם לפני או אחרי תחילת משפטו. המעצר نوع, בין היתר, לצורכי חקירה, הבטחת בטחון היבור ומניעת שיבוש הליכי חקירה ומשפט.

מעצר ימים – כינוי למעצר של חשורטרם הוגש נגדו כתוב אישום. המעצר נדרש לשלם חקירה וניתן לבצע רק כאשר מתקיימת אחת מעילות המעצר הקבועות בחוק.
מעצר בית – אחת מחלופות המעצר במסגרת מצווה הנאשם לשוהות בביתו במשך כל תקופת המעצר, במקום לשוהות במעצר במתקן משטרתי.

מעצר עד תום ההליכים – מעצר של אדם, שנגדו הוגש כתוב אישום בגין ביצוע עבירה פלילית, עד למתן פסק דין במשפטו.

מעשה בית דין – טענת הגנה בהליך משפטי שימושוותה כי בחלוקת הנטענת כבר פסק בית המשפט בעבר ועל כן לא ניתן לדון בה שוב.

מרכז מידע – מרכז מענה טלפוני של הנהלת בתי המשפט בו יכול הציבור לקבל מידע על פעילותם בתי המשפט. המרכז החל את פעילותו בחודש ינואר 1999. ניתן לקבל מענה בענייני הוצאה לפועל, משפטים ותיקים המתנהלים בבתי המשפט.

משפט חוזר – נושא בית המשפט העליון או המשנה לנשיא או שופט אחר של בית המשפט העליון, שקבע לכה הנשיא, רשאי להורות כי בית המשפט העליון או בית משפט מחוזי, שקבע לכך, יקיים משפט חוזר בעניין פלילי, שנפסק בו סופית, במקרים שונים שנקבעו בחוק. לדוגמה: זיהוי ראיות במשפט, אדם אחר הוואשם בביצוע אותה עבירה, חשש כי נגרם עיוות דין וכו'.

משמר בתים המשפט – מופקד על שמירת הסדר הציבורי, אבטחת השופטים ואבטחת בתי המשפט בארץ. המאבטחים והמאבטחות הם רובם סטודנטים בעלי עבר פיקודי ובוגרי קורס אבטחה בבית הספר של משמר בתי המשפט.

35

נותרין – עורך דין אשר עומד בתנאי כשירות הקבועים בחוק מבחינות וותק מקצועית ובער ממשמעתי, אשר הוסמך על ידי משרד המשפטים להעניק לציבור שירותים נוטרינוניים.

נתבע – מי שהוגשה נגדו תביעה אזרחית.

סדר דין – הפרוצדורה (מערכת הכללים והסדרים) על פייה מתקיים ההליך המשפטי.

סדר דין מהיר – פרוצדורה מקוצרת שנקבעה לבירור תביעות כספיות על סכום שאינו עולה על 50,000₪ נכון לשנת תשס"ד-2004.

סדר דין מקוצר – סדר דין לטיפול בתביעות כספיות לסכום קטן הנתמכת בראייה בכתב (למשל: חוזה, שטר). בתביעות אלה אין הנتابע מגיש כתוב הגנה, אלא עליו לבקש רשות להתגונן ואם זו לא ניתנת – ניתן פסק דין לטובות התובע.

סמכות מקומית – סמכות של בית משפט במקום מסוים לדון בעניין המובא לפניו לאור קריטריונים גיאוגרפיים הקבועים בחוק: מקום עסקת החזזה או העסקה, מקום מגורי הנتابע, מקום התרחשות המעשה או המחדל נשוא התביעה.

סמכות עניינית – סמכות של בית משפט לדון בעניין המובא לפניו מבחןת סוג, מהותו או ערכו הכספי של העניין, בהתאם לקריטריונים הקבועים בחוק.

ל

עדות שמיעה, עדות שמוועה – עדות ממוקור שני ובלתי ישיר.

עדדים

עד הגנה – עד המעיד מטעם ההגנה.

עד מדינה – שותף לעבירה, שהמדינה הגיעו עמו להסכם. תמורה אי העמדתו לדין או הקלה אחרת, הוא מעיד נגד שותפו לעבירה.

עד עזין – עד שמסר בבית משפט עדות הסותרת את עדותו במשפטה, או עד המגלה עינונות כלפי בעל הדין שהזמין לעדות.

עד תביעה – עד המעיד מטעם התביעה.

36

עוון – עבירה שנקבע לה עונש מאסר העולה על שלושה חודשים ואינו עולה על שלוש שנים ובעבורה שעונשה כנס – הכנס עולה על 9,600 ש"ט, נכון לתשס"ד-2004.

יעון חוזר – הליך שבו פונים לאוטו בית משפט אשר נתן את ההחלטה ומבקשים דיון חוזר בעניין מעוצר או שחרורם בערובה (ר' ערך).

עיכוב ביצוע – דחית ביצוע של החלטה שיפוטית, עד להתקיים פעולה מסוימת. למשל, עיכוב ביצוע של פינוי אדם מנכס עד למtan החלטה בערובה, שהוגש על ידו, על פסק הדיון.

עיכוב הילכים פליליים – הקפת הילכים שנפתחו לגביית חוב באמצעות הוצאה לפועל, לפי צו של רשם או שופט, הניתן במעמד צד אחד או בהליך של התנגדות לביצוע שטר. עיכוב הילכים פליליים – החלטה של היוזץ המשפטי לממשלה, לפי בקשת הנאשם, להקפיה הליך פלילי התלו依 ועומד כנגד הנאשם, עקב טעמים מיוחדים הקשורים לנאים עצמו (כגון מצב בריאותי קשה) או לניסיונות ביצוע העבירה.

עיכוב יציאה מן הארץ – צו הניתן לבקשת בעל דין כנגד יריבו, המונע ממנו לצאת את הארץ.

עיקול – הליך בו מוקפים נכסיו של חייב (חסבנות, נכסי מד"ן ומטלטלין) כדי להבטיח תשלום חוב שלו לנושאים.

עיקול זמני – עיקול המוטל על נכסים בטרם הסתויים המשפט ושתוקפו בדרך כלל עד לשימוש המשפט, ומטרתו הבתחת מימושו של פסק הדין שיננתן בתיק.

עסקת טיעון – עסקה הנערכת בין הנאשם לבין נציג המאשינה, היא המדינה, בה מסכימים הצדדים על העונש שיוטל על הנאשם. בית המשפט אינו כפוף לעסקאות טיעון. הוא יכול אך אינו חייב לקבלן.

ערובה – סכום כסף או ערבות אחר, כפי שהקבע בית משפט, להבטחת ביצוע פעולה כלשהי, לדוגמה: ערובה למניעת יציאה מן הארץ או ערובה לתשלום קנס בפסק דין שיננתן. ערובה יכולה להינתן באמצעות ערבות בנקאית, מישקון וככט, ערבות צד שלישי או בדרכים אחרות.

ערעור בזכות – ערעור על פי זכות הקבועה בחוק. על פסק דין שנייתן בערכאה אחת יש זכות חוקתית לערער לערכאה הגבוהה ממנו (סעיף 71 לחוק יסוד: השפיטה). למשל, ערעור על פסק דין של בית משפט שלום ניתן להביא בפני בית משפט מחוזי.

ערעור ברשות – ערעור שלא על פי זכות שבחוק, אלא על פי רשות של בית משפט. למשל, ערעור על פסק דין שלגביו כבר מוצתה זכות הערעור שעל פי החוק. לדוגמה, ערעור בפני בית המשפט העליון על פסק דין של בית משפט מחוזי ערעור על פסק דין של בית משפט שלום.

עור – ערעור על החלטה בעניין מעצר או שחרור בערובה, לבית משפט גבוה יותר.

עתירה לבג"ץ – פניה לבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט גבוהה לצדק, לקבלת סעד בעניינים המנויים בסעיף 15(2) ו-(3) לחוק יסוד: השפיטה.

עתירה מינימלית – פניה לבית המשפט המחוזי, בשבתו כבית משפט לעניינים מינימליים, בנושאים בהם הוסכם על פי חוק לחתת סעד משפטי כפי שמוסמך לחתת בג"ץ.

פומביות הדיון – בדרך כלל דין בית משפט בפומבי. ואולם, רשאי בית משפט לדון בדלתים סגורות (ר' ערך) בעניין מסוים מהטעמים המפורטים בחוק.

פסול דין – אדם שהוכרז על ידי בית המשפט כמי שאינו כשיר לפעולות משפטיות, כגון: חולה נפש או אדם שנפגע במחלת קשה ואין מסוגל לתפקד.

פסיקה – שם כולל למכלול פסקי דין והחלטות שיפוטיות שנייתנו בעבר, ומשמשים בסיס לקביעת

החלטות בעתיד.

פסיקתא – תמצית ערוכה של החלטה שיפוטית שניתנה בבית המשפט, ללא הנימוקים לה, ואשר מכילה את החלק הביצועי של אותה ההחלטה או פסק דין.

פסק דין הצהרתי – פסק דין המצהיר על תוקף או העדר תוקף של זכות או חובה, אך אינו קובע חיבוב כספי. למשל, פסק דין המצהיר כי אדם מסוים הינו בעל זכויות הבעלות בנכס מקרקעין, אף על פי שהזכויות אינן רשומות על שמו בלבד רישום המקרקעין.

פרוטוקול – תיעוד בכתב של מהלך הדיון המשפטי.

פשע – עבירה שנקבע לה עונש מאסר העולה על שלוש שנים.

צו אישור פרסום – צו של בית משפט, על פי הוראת חוק, לפי בקשה של צד למשפט, ולפיו אין פרסום בפורמי כל פרט הנוגע לעניין הנקבע בצו. צו זה ניתן בין היתר משיקולים של בטחון המדינה, הגנה על קטין או צנעת הפרט.

צו בינויים – צו זמני לעשיית מעשה או הימנענות מלעשותו, הניתן על ידי בית המשפט העליון בשבתו כבית דין גבוח לצדק, או על ידי בית משפט לעניינים מנהליים, לפי בקשה עותר, עד לקיום דין בעתירה במעמד שני הצדדים.

צו הבהאה – צו המוצא נגד בעלי דין אשר הזמננו דין ולא התיצבו. הצו מורה לעצרים ולהביאם לבית המשפט, ויכול לאפשר שחרור הנעצרים אם יפקידו סכם כסף או ערבות, כפי שקבע בית המשפט.

צו חיפוש – צו המוצא על ידי שופט ומהאפשר לערוך חיפוש בביתו של אדם או בחצריו.

צו להוצאות – צו הניתן על ידי שופט או רשם המורה על תשלום הוצאות.

צו מניעה – צו הניתן על ידי בית משפט כנגד אדם או גופו בעל אישיות משפטית והמורה לו להימנע מלעשות פוליה המפורטת בו.

צו עיכוב יציאה מן הארץ – צו המוצא על ידי בית משפט או ראש ההוצאה לפועל ואשר נועד להבטיח התיצבות של אדם לחקירה, למשפט או להבטחת תשולם חוב.

צו על תנאי – צו הניתן על ידי בית המשפט הגבוה לצדק לביקשת עותר והמוראה לרשות שלטונית או לממלא תפקיד שלטוני, שכגדלו הוגשה העתירה, לנמק מדוע לא יעשה או ימנע מלעשות את הפעולה המפורטת בעתירה. אם בג"ץ אינם מסתכנים בצדקת הנימוקים, בסמכותם להפוך את הצו על תנאי

להחלתי, משמע, להורות אותה רשות או לאותו בעל תפקיד לעשות או להימנע מלבשות את הפעולה נשוא העתירה.

צ' עשה זמני – בקשה המוגשת במסגרת התובענה (ר' ערך) העיקרית, ומטרתה להורות לבעל דין לבצע פעולה כלשהי עד למתן הכרעה בתובענה.

קדם משפט – ישיבה ראשונה בהליך משפטי אזרחי, שנועדה לבירור הסוגיות במחלוקת בתובענה שלפני בית המשפט וקבעת הסדרים נוהליים שונים לבירורה.

קטין – אדם שטרם מלאו לו 18 שנים.

ראיות, הוכחות ועדים – כל ההוכחות שמביא צד במשפט לצורך תמייה בטענותיו: עדויות בעל-פה, מסמכים, הקלטות, תמונות ומצגים שונים.

ראש החזאה לפועל – שופט או רשם של בית משפט אשר לו סמכויות מיוחדות על פי חוק החזאה לפועל, כגון: מתן צו עיקול, צו עיקוב יציאה מן הארץ או זימון החיזב לחקירה בדבר יכולתו הכלכלית.

רשם – בעל תפקידי מעין שיפוטי, אשר לו סמכויות לתת צוים ווחילטות בהלים אזרחיים מוגבלים, לרבות הליני חזאה לפועל.

תובע – לפי חוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982, תובע הוא היועץ המשפטי לממשלה וכל אחד מנציגו כפרקליט המדינה, משנהו, פרקליטי המכוז ופרקליטים אחרים מפרקליטות המדינה, אשר המשפטים קבע את תאריהם בצו שפורסם ברשומות.

תובענה – תביעות, בקשות ושאר עניינים אזרחיים ומינהליים שמביא בעל דין לפני בית משפט באחת

הדריכים שנקבעו לכך.

תחליף המזאה – פרסום של הזמנה לדין או החלטה שיפוטית המופנית כלפי אדם שמקום הימצאו, בארץ או מחוץ לה, אינו ידוע. הפרסום נעשה בעיתון או במספר עיתונים, לפי אישור של בית משפט, כתחליף למסירה פיסית של המסמך לידי.

תצהיר – הצהרה של אדם בכתב היכול להינות בפני שופט, דין בבית דין דתי, ראש רשות מקומית או מי שהוסמך לכך על ידי שר המשפטים, לאחר שהוזהר על ידי עורק התצהיר לומר את האמת אחרת יהוה צפוי לעונשים הקבועים בחוק.